EVO, MISLIM DA OVA KNJIŽICA MOŽE

SVAKOME OD NAS ODGOVORITI NA BAREM

NEKO OD PITANJA KOJA NAS ZNAJU

MUČITI U NAŠEM RASTU U VJERI.

KAKO SAM JU DOBIO PUTEM E-MAILA,

ONDA JU OVDJE OBJAVLJUEM U CJELINI,

DA SI SVATKO PROČITA KOLIKO ĆE HTJETI

I MOĆI.

SVAKAKO JU PROČITAJTE DO KRAJA AKO

ŽELITE SAZNATI ZAŠTO TOLIKO ZLA U

NAŠIM ŽIVOTIMA I ŽIVOTIMA LJUDI OKO

NAS.

Pad anđela i progon ljudskog roda od

Sotone

Prema odlomku iz knjige ***Život Blažene Djevice***

Marije

sestre Marije od Isusa iz Agrede

Zagreb, lipanj 2008.

Naslov originala: *Mística ciudad de Dios*

Prijevod: Ivan Lijić

Imprimatur: izdan od strane Nadbiskupskog ordinarijata Salzburg 31. svibnja 1954 pod upravnim brojem 1311. i vrijedi za čitavo djelo

PREDGOVOR

Draga dušo!

Pred tobom stoji djelo neprocjenjive vrijednosti. Govorim neprocjenjivo jer ono sadrži tajnu koju poznaje malen broj ljudi, a koja govori o najvažnijim stvarima našega života. Konkretnije riječ je o odlomku iz knjige španjolske redovnice i mističarke Marije od Isusa iz Agrede (1602.-1665.) pod nazivom *Život Blažene Djevice Marije*. Ovaj odlomak govori o objavama koje je ta sveta redovnica primala, a koje se odnose na pad prvih anđela i progon ljudskog roda koji je potom uslijedio. On u detalje iznosi sve one motive i okolnosti u kojima se odvila Luciferova pobuna protiv Boga, govori u ratu u Nebu, konačnom padu anđela i njihovoj nevjerovatnoj mržnji s kojom progone ljudski rod od njegova začetka. Nemoj misliti kako su stvari koje su ovdje iznesene bajke i legende, jer ćeš se veoma brzo pošto pročitaš ovo djelo uvjeriti kako je savršen i rafiniran plan s kojim Sotona nastoji upropastiti dušu svakoga od nas postavljajući joj razne zamke sve kako jednog dana ne bi došla u Nebo koje je on izgubio zajedno s anđelima koji su ga slijedili u njegovoj oholoj pobuni protiv Boga. Vjerojatno ćeš tada saznati i odgovor na pitanje odakle toliko zlo u svijetu, za koje sam uvjeren kako je jedno od onih pitanja s kojijma se svatko od nas suočava u svome životu. Čitajući ovo djelo naučit ćeš koje su zlamke zloga i po tome ćeš ih moći i lakše izbjeći. Nemoj okretati svoju glavu. Sve ako i ne vjeruješ u Boga i Njegovu Crkvu pročitaj ovo djelo pa sam prosudi. A one koji vjeruju preklinjem da ovo djelo šire svim mogućim sredstvima komuniciranja kako bi što više duša od njega imalo koristi. Nemoj se začuditi ako nastanu poteškoće po tom pitanju, jer onaj o kome ovo djelo govori ne želi da se dozna o tajnama koje su ovdje objavljene. Njegov je zadatak jedan, voditi ljude u propast, a po ovom djelu mnogi će odbaciti svoja nedjela i vratiti se na pravi put. Neka ti stoga čitanje ovog djela bude sretno i blagoslovljeno!

Ivan Lijić

1. Stvaranje i provjera anđela

Anđeli su stvoreni od Boga u Nebu i to u stanju milosti. S tom su milošću trebali zaslužiti vječnu slavu. Premda su se nalazili u stanju milosti nisu gledali Boga licem u lice, nego su najprije svojom poslušnošću prema Njegovoj volji trebali zaslužiti takvo stanje. Dobri i pali anđeli ostali su samo kratko u tom vremenu provjere jer je stvaranje, provjera i konačna odluka slijedila u vrlo kratkom vremenskom razmaku. U prvom dijelu vremena stvoreni su svi anđeli, obdareni s milošću i darovima Duha Svetoga, tako da su bili izvanredno lijepi i savršeni. Zatim je slijedilo kratko razdoblje u kojem je svim anđelima očitovana volja njihova Stvoritelja. Primili su zakon i zadatak da svoga Stvoritelja časte kao najvišeg Gospodina kako bi ispunili smisao svog postojanja. U tom kratkom razdoblju rasplamsao se rat između svetog Mihaela i njegovih anđela na jednoj strani te Zmaja i njegovih sljedbenika na drugoj strani. Dobri anđeli su kroz svoju poslušnost zaslužili vječno blaženstvo, dok su oni neposlušni anđeli svojom pobunom protiv Boga zaslužili vječno prokletsvo. Ja (Marija od Isusa iz Agrede) htjela sam znati zbog kojih su motiva i razloga Lucifer i njegovi sljedbenici postali neposlušni i zbog toga pali. Spoznala sam kako su zli anđeli mogli načiniti mnoga zlodjela, premda nisu i sva ta zlodjela proveli u djelo.

Ipak, onaj grijeh koji su svojom zlom voljom počinili, načinila je u njima habitus koji ih je usmjeravao na svako daljnje zlo, čak i prema onom zlu koje sami nisu mogli učiniti. No zato zavode ljude na takva zla, tj. grijehe, te se raduju svaki puta kada uspiju u toj namjeri.

2. Lucifer je zapao tada u stanje neurednog samoljublja

Jer se vidio obdaren većom ljepotom i milošću nego ostali anđeli. U toj se spoznaji zadržao predugo tako da ga je njegovo samodopadanje priječilo da savršeno iskaže dužno poštovanje

Bogu kao svojem jedinom uzroku. Pripisao ih je samome sebi i ljubio ih je kao da su njegove vlastite. I dalje je promatrao sam sebe. Iznova je zapazio svoju ljepotu i milosti kojima je bio obdaren. Takvo neuredno samopromatranje nije dovelo samo do toga da se, s močima koje mu je darovala viša Sila, izdigao iznad samoga sebe, već je u njemu buknula ljubomora i požuda za milostima i darovima koje su posjedovali ostali anđeli. Kako navedene milosti i darove nije mogao postići sam za sebe, izgarao je u smrtnom gnjevu i mržnji prema Bogu, koji ga je stvorio iz ničega, te je jednakom mržnjom mrzio sva Njegova stvorenja. Iz takvog stanja proizašli su neposlušnost, neumjerenost, nepravednost, nevjernost, bogohuljenje, čak i jedna vrsta bogopoklonstva, jer je sebi pripisivao dužno klanjanje koje se treba jedino Bogu iskazati. Hulio je protiv Božjeg Veličanstva i svetosti. Izgubio je vjeru i dužnu vjernost. Sebi je zadao cilj da uništi sva stvorenja i zavaravao sam sebe kako treba još to i to učiniti. U takvom se raspoloženju okrutio. Njegova oholost je sve više rasla. No njegova oholost bila je jača nego njegova snaga, jer u njoj nije mogao rasti. Uzimajući u obzir grijeh gdje „jedan ponor zaziva onaj drugi“ Lucifer je bio prvi anđeo koji je sagriješio te je kasnije zaveo i ostale anđele. Zato se zove knez zlih duhova. No taj naslov nije dobio zbog svoje prirode već isključivo zbog grijeha. Grešni anđeli nisu svi iz jednog anđeoskog kora, već iz ostalih i to u velikom broju. Sada želim, onako kako sam vidjela, govoriti o častima i povlasticama za kojima je Lucifer žudio.

3. U djelima Božjim sve je poredano prema mjeri, broju i težini**.**

Stoga je Božanska Providnost odlučila anđelima, neposredno nakon njihova stvaranja, prije nego što će se posvetiti drugim zadaćama, objaviti konačni cilj zbog kojega su stvoreni i obdareni takvom izvanrednom i uzvišenom prirodom. Bog ih je prosvijetlio na ovaj način: najprije su primili jednu veoma dojmljivu spoznaju Božjega bića, Njegovo jedinstvo u naravi, Trojstvo u Osobama. Uz to su odmah primili i zapovijed da se klanjaju i časte Boga kao svoga Stvoritelja i Gospodina. Svi su se iz poslušnosti tome podvrgnuli, ali s jednom razlikom. Dobri anđeli sljedili su tu zapovijed iz ljubavi i pravednosti. Podvrgnuli su se s najboljom voljom, prihvačajući ono što nadvisuje njihovu spoznaju slušajući radosno. Lucifer se podvrgnuo jedino zbog toga što mu je suprotno bilo nemoguće, zato je to činio s nesavršenom ljubavlju. Volja mu se razdjelila između njega samoga i nepromjenljiive istine Božje. Stoga je tu zapovijed doživljavao kao tešku i napornu te je nije ispunjavao sa savršenom ljubavlju niti iz pravednosti. Zato je i zapao u stanje iz kojeg je proizašao njegov neposluh. Takva mlakost i odbojnost s kojom je činio prve zadatke nisu ga još u konačnici koštali milosti, ali je ovdje započelo njegovo opako raspoloženje. Osjećao je stanovitu slabost u krepostima i opadanje u milosti te se ljepota kojom je nekoć zračio sve više umanjivala. Božje zapovijedi obavljao je nepotpuno i nesavršeno što je bio prvi korak prema padu.

4. Bog je potom objavio anđelima kako želi stvoriti**,**

Ljude, inteligentna bića nižeg reda. I oni su također trebali iskazivati poštovanje i ljubiti Boga kao svog Gospodina i Stvoritelja. Bog je odlučio ljude obdariti izvanrednim milostima. Druga Osoba Presvetog Trojstva sama će postati čovjekom i tako ljudsku i božansku narav ujediniti u jednoj osobi. Toga budućeg Bogočovjeka anđeli trebaju prihvatiti, častiti i Njemu se klanjati ne samo zbog njegova božanstva već i zbog njegova čovještva. Budući da će mu biti podređeni čašću i milostima trebaju postati njegovim slugama. Istovremeno je Bog dopustio anđelima uvid kako je ta odluka pravedna i razborita. Jednako kako i sva ostala stvorenja anđeli su trebali Bogočovjeka slaviti, jer je on Kralj svih stvorenja. Sva razumna stvorenja koja su imala mogućnost spoznaje Boga postat će njegov narod te ga stoga trebaju priznati kao svog vođu i iskazati mu dužno poštovanje. Tada je anđelima dodjeljena odgovarajuća zapovijed. Poslušni anđeli odmah su se podvrgnuli toj zapovijedi svom svojom voljom.

5. Lucifer pak, pun ljubomore i sebeljublja, usprotivio

Se toj odluci te je sve istomišljne anđele pozvao da učine isto. Ni oni se nisu podvrgnuli Božjoj zapovijedi. Zato je Lucifer svima njima obećao da će on biti njihov vođa te da će osnovati neovisno kraljevstvo koje će biti usmjereno protiv Krista. Ljubomora, sebeljublje i neuredna požuda prouzročili su u tom anđelu toliko zasljepljenje da je nebrojene anđela povukao sa sobom u grijeh. Tada je izbio rat na Nebu o kojemu svjedoči sv. Ivan. Poslušni i sveti anđeli izgarali su od želje da obrane čast Svevišnjega. Zamolili su dopuštenje i dozvolu Gospodinovu da se pravdaju sa Zmajem. To im je i dopušteno.

6. Ovdje moram spomenuti još jednu tajnu

Kada je svim anđelima ponuđeno da se klanjaju utjelovljenoj Riječi primili su i treću zapovijed koja je od njih zahtijevala da se klanjaju Ženi u čijem će se krilu roditi Jedinorođenac Očev te je priznaju svojom Kraljicom. Ta Žena će biti njihova Kraljica i Gospodarica svih stvorenja te će svojom milošću i slavom daleko nadmašiti sve anđele i ljude zajedno. Dobri anđeli odmah su prihvatili tu zapovijed. Vjerovali su i s najdubljom su se poniznošću klanjali moćima i tajnama Svevišnjega. Lucifer i njegovi slijedbenici žestoko su se usprotivili toj zapovijedi. U silnom bijesu želio je da on bude gospodar svih anđela i čitavog čovječanstva. Ako je to moguće kroz spajanje više i niže naravi onda se to moralo dogoditi upravo njemu. U odnosu na nižu narav majke utjelovljene Riječi Lucifer je sipao mnoštvo pogrda. U neopisivom bijesu usprotivio se na Uzrok koji je djelio tolike milosti jednom biću. U tom bijesu požurivao je i ostale govoreći: „Takve zapovijedi su nemoguće! One su smiješne! Moja uzvišenost biva time ponižena! Zato želim tu narav koju promatraš s tolikom ljubavlju i koju si obdario nebrojenim milostima proganjati i istrijebiti. Poslužit ću se svom svojom moći i znanjem da to postignem. Tu ženu, majku Riječi, želim zbaciti s visine na koju je misliš uzdići. Želim pomrsiti Tvoje planove!“

7. Takvo umišljeno sebeljublje izazivalo je gnjev Gospodinov

Na Luciferovu sramotu rekao je: „Ova Žena kojoj se ti ne želiš klanjati, satirat će ti glavu, svladat će te i pobijediti. Po tvojemu ponosu doći će smrt u svijet, a po njezinoj poniznosti i ljubavi ljudima će doći spasenje. One zasluge i krune koje ste ti i tvoji slijedbenici izgubuli oni će zauzvrat primiti.“ Lucifer se s neopisivim ponosom suprotstavljao svemu što je shvaćao od božanske volje i odredaba. **On je prijetio cijelome ljudskome rodu**. Dobri anđeli prepoznali su pravedan gnjev Gospodinov naspram Lucifera i njegovih anđela. Protiv zlih anđela se nisu borili oružjem koje mi poznajemo, nego su se koristili oružjem razuma, pravednosti i istine. Potom je Svevišnji očitovao anđelima još jedno čudo. Nakon što je anđelima objavio hipostatsku uniju druge božanske Osobe s čovještvom pokazao im je blaženu Djevicu u jednoj viziji. Pustio ih je da promatraju čistu ljudsku narav u jednoj toliko savršenoj Ženi. U njoj će Njegova svemoć djelovati mnogo čudesnije, nego u ijednom drugom stvorenju jer je Nju obdario svim milostima i darovima i to u nama nezamislivoj mjeri. Taj prizor Nebeske Kraljice i Majke riječi bio je prikazan i dobrim i zlim anđelima. Njeno lice ispunilo je dobre anđele velikim udivljenjem. Njoj su pjevali pjesme hvale i sa čitavim ponosom odlučili su kako će braniti čast Boga koji će postati čovjekom kao i čast Njegove presvete Majke. Zmaj i njegovi sljedbenici zapali su u takav bijes prema Kristu i Njegovoj Majci.

8. Izlaganje 12. poglavlja tajne objave

I nasta velik rat u Nebu. Mihael i njegovi anđeli započeše rat protiv Zmaja i njegovih anđela. No ovi zli nisu mogli izdržati te su izgubili svoje mjesto u Nebu. Tako je obrušen veliki Zmaj, stara zmija, koji se zove Đavao i Sotona i koji želi zavesti čitav svijet. On je obrušen na Zemlju zajedno sa svojim anđelima. Evanđelist kaže: „ Nasta velik znak na nebu, Žena zaodjenuta Sunce, Mjesec joj pod nogama i kruna od dvanaest zvijezda.“ Taj znak se po volji Božjoj pojavio doista u Nebu i pred dobrim i pred zlim anđelima. U pogledu na njega trebali su se odlučiti za poslušnost ili neposlušnost naspram Njegove svete volje. Taj znak očitovao im je i kako će čudeno Bog načiniti ljudsku prirodu. Premda im je to već otprije bilo poznato Bog je nanovo htio da spoznaju tu tajnu u jednom čisto ljudskom, potuno savršenom i posve svetom stovrenju koje će On stovriti.

9. Bilo je kao da je Bog rekao anđelima:

„Ne želim krotiti ljude kao vas, jer će od njih izaći Žena u čijem će krilu začeti moj Jedinorođenac. On će im nanovo zaslužiti moje prijateljstvo, pomiriti moju pravednost i otovriti ponovno put blaženstvu, koje je grijeh zatvorio.“ Dao im je do znanja kako će po Kristovim zaslugama i zaslugama njegove Majke ljudima biti dana svaka milost i svaki dar koju su pali anđeli izgubili svojom neposlušnošću Anđeli su u tom znaku spoznali mnoge tajne stvaranja ljudi, zadaću Crkve i njezinih udova te da su pozvani pomagati ljudima protiv njihovih neprijatelja kako bih ih doveli u vječno blaženstvo.

10. Još jedan znak pojavio se na Nebu**:**

Veliki crveni Zmaj sa sedam glava i deset rogova i sedam mu kruna na glavama. Njegov rep pomeo je trećinu zvijezda s Neba srušivši ih na Zemlju. Nakon što je Lucifer vidjevši znak Žene na Nebu izrekao sve psovke i klevete protiv Nje pretvorio se iz nadasve predivnog anđela u odvratnog zmaja. Bijesan podigao je svojih sedam glava tj., sedam legija ili odreda svojih sljedbenika. Svakoj pojedinoj odredio je vođu naredivši da griješe i da zavode ne sedam glavnih grijeha. **Oni se zovi glavni grijesi** jer uključuju sve ostale grijehe u sebe te su ujedno temelji koji se uzdižu protiv Boga. To su oholost, škrtost, zavist, bludnost, neumjerenost, srditost i

lijenost. To su onih sedam kruna koje je Lucifer zadobio nakon što se pretovrio u zmaja. Sam Svevišnji dao mu je te krune kao kaznu svog svetog gnjeva zbog njegove nevjerojatne zloće i zloće ostalih palih anđela . Svaki od njih primio je posebnu kaznu, koja je ujedno bila i znak koji je predstavljao njihovu zloću, budući da su svojom neposlušnoću postali začetnici glavnih grijeha.

11. Deset rogova tih glavu jesu

Trijumfi zmajeve nepravednosti i zloće i označuju njegovu požudu za slavom kao i napuhani ponos i oholost. U takvom zlu stanju ponudio je nesretnim anđelima, u nastojanju da dostigne cilj svoga ponosa, svoje otrovno prijateljstvo, sva kraljevstva i sve ostale nagrade kao zauzvrat što će mu se oni pridružiti u borbi protiv Boga. .Ta obećanja bila su puna đavolske gluposti i

prijevare te su ona onaj rep koji je pomeo trećinu zvijezda s Neba. Anđeli su bili svijetle zvijezde i da su ostali postojani u zapovijedima Božjim svijetlili bi zajedno s ostalim anđelima kao sunca u svu vječnost. Ali njihova zaslužena nagrada zbacila ih je na Zemlju i na njihovu nesreću ravno u središte te iste Zemlje gdje će im čitavu vječnost biti uskraćeno Svjetlo i Radost.

12. „Zmaj je stupio pred Ženu,

Koja je trebala skoro roditi tako da proždre njezino Dijete odmah pri porodu.“ Luciferov ponos bio je toliko velik da si je umislio kako će svoje prijestolje postaviti iznad svih zvijezda Božjih. U prisutnosti znaka koji je predstavljao izabranu Ženu oštro se pobunio kazavši: „Onaj Sin koji će pripadati toj Ženi po svojoj je naravi niži od mene. Stoga ga želim proždrijeti i uništiti. Moje slijedbenike želim voditi protiv njega i svoje učenje želim usmjeriti protiv njegovih misli i zakona. Želim voditi vječni rat protiv njega žačinjući vječno neprijateljstvo protiv njega!“ **No Marija stoji sama . lako Adamova kći neopisivo nadmašuje anđele u svim milostima, darovima i zaslugama** .

13. Nastavak izlaganja dvanaestog poglavlja tajne objave

I nasta veliki rat u Nebu. Mihael i njegovi anđeli borili su se protiv Zmaja i njegovih anđela. Nakon što je Gospodin objavio mnoge tajne dobrim i lošim anđelima, započe sv. Mihael s Gospodinovim dopuštenjem zajedno sa svojim anđelima boriti se protiv Zmaja i njegovih anđela. Ta borba bila je čudesna. Vodila se samo sredstvima razuma i volje. Puni ponosa za čast Gospodinovu, oboružani s moćima koje im je Gospodin dao kao i s Njegovom poniznošću, suprostavi se sv. Mihael prenapuhanoj oholosti Zmaja kazavši: „Dostojan je Svevišnji svake časti, svake pohvale, svakog strahopoštovanja. On je dostojan svakog strahopoštovanja, ljubavi i poslušnosti svih stvorenja. On je svemoćan i može činiti što god ga je volja. Ništa ne može željeti što nije u potpunosti i savršeno pravedno. On nestvoreni i od nijednog bića ovisan dao nam je iz milosrđa sve što posjedujemo. Načinio nas je iz ničega. On može stvoriti i ostala bića, bilo kada i kako god mu se svidi. Stoga je nadasve pravedno da se ničice klanjamo pred Njegovim prijestoljem i odajući počast Njegovom božanskom Veličanstvu i Njegovoj silnoj Uzvišenosti, zato me vi anđeli slijedite! Dođite poklonimo mu se! Slavimo Njegove čudesne i tajnovite sudove i Njegova sveta i savršena djela.

14. On je Bog, Svevišnji i Kralj svih stvorenja

On to ne bi mogao biti kada bi mogli shvatiti Njegova velika, moćna djela. Njegova mudrost i dobrota su bez mjere. On je bogat raznim blazima i blagoslovima, Gospodar svih stvari. Neovisan o bilo kome, može dijeliti svoja blaga kome god hoće. U svojim sudovima ne može se prevariti. On može ljubiti i objaviti se ljubljenima. On može ljubiti koga hoće, stvoriti i uzvisiti prema svojoj volji. U svemu je uvijek mudar, svet i svemoćan. Dođite poklonimo mu se s najdubljom zahvalnošću zbog čudesnih djela stvaranja ljudi i izabranja Njegova naroda. Pa i zbog Njegova djela Otkupljenja ako se ima dogoditi. Izabranika Njegova želimo častit i hvali u obje Njegove prirode, onoj božanskoj i onoj ljudskoj. Njega želimo priznati kao svoga Kralja znajući da je On dostojan zvati se izvorom svih milosti i slave, svake časti i svake hvale. Dođite uzviknimo mu: „Ti si jak, Ti si moćan, Ti si Bog!“

15. S tim riječima borio se sv. Mihael zajedno sa svojim

anđelima

Izgledalo je kao da koriste munje u boju protiv Zmaja i njegovih anđela. Zmaj i njegovi anđeli su naprotiv koristili boguhuljenja. Međutim Lucifer nije mogao izdržati pred pojavom nebeskog Vojvode. Bjesnio je sav ljut želeći pobjeći takvim mukama. Međutim Božja volje je bila ta koja je dopustila da ne bude samo kažnjen, nego da bude pobjeđen saznavši istinu i Božju svemoć, htio on to ili ne. No nastavio je dalje sa svojim bogohuljenjem: „Bog je nepravedan kada uzdiže prirodu čovjeka iznad prirode anđela. Ja sam najuzvišeniji i najljepši anđeo, meni pripada trijumf i poštovanje. Ja želim postaviti svoje prijestolje iznad zvijezda i biti jednak Svevišnjemu. Ne želim se nikada nijednom tko je niže prirode od moje pokloniti i priznati da je netko iznad moje uzvišenosti!“ Isto su govorili i njegovi slijedbenici.

16. Ali sv. Mihael uzvrati: „Tko je kao Gospodin, naš Bog, koji

stoluje na visinama?

Ušuti neprijatelju sa svojim užasnim hulama! Ti si sav opsjednut svojom zloćom, zato odlazi iz našeg zajedništva, ti nesretniče! Odlazi zajedno sa svojom zloćom i slijepim neznanjem u tamnu noć i u paklene muke! Mi naprotiv, duhovi Gospodinovi, želimo se Njemu klanjati i moliti. Blaženu Djevicu, koja će vječnoj Riječi podariti ljudsku prirodu, želimo častiti kao našu Kraljicu.“ Znak Žene koji se pojavio na Nebu bio je kao štit i oružje protiv zlih odmetnika. Naspram toga znaka Luciferova oružja bila su bez ikakve moći. Postao je zbunjen i nemoćan te nije mogao podnijeti istine predstavljene u tom znaku. Jednako kao što se čudesni znak pojavio voljom Božjom, tako je Bog htio da jedan drugi znak, crveni zmaj, postanae također vidljiv. I to tako da se Lucifer pretvorio u zmaja na zaprepaštenje i užas njegovih sljedbenika te je na čuđenje svetih anđela u potpunoj sramoti zbačen s Neba.

17. Tako se iznova objavila Božja moć i pravednost

Tijek ove svađe odnosno rata teško se može dočarati riječima, zato jer je razlika između naših pojmova i djelovanja uzvišenih anđela jednostavno prevelika. Zlo nije pobjedilo jer nepravda, laž i zloća ne mogu nadvladati pravednost, istinu, svjetlost i dobrotu. Zato Evanđelist kaže:„Ali nisu mogli opstati te su izgubili svoje mjesto u Nebu.“ Nevjerni anđeli su kroz svoj grijeh izgubili milost da kroz cijelu vječnost gledaju Boga licem u lice. Njihov spomen izbrisan je iz božanskog Duha, gdje su prije svoga pada, kroz milosti koje su posjedovali bili upisani. Tako su izgubili svoje pravo da u slučaju njihove poslušnosti zauzmu za njih predodređena mjesta. To pravo sada je preneseno na ljude. Od neposlušnih anđela izbrisan je svaki njihov trag u Nebu. O nesretna zloćo, neopoisiva nesrećo dostojna si takve strašne kazne!

18. Tako je srušen veliki Zmaj,

I s njim njegovi anđeli. Sveti Mihael arkanđeo srušio je bijednog, u zmaja pretvorenog, Lucifera s ovim neoborivim riječima: „Tko je kao Bog?“ Te riječi bile su toliko jake da su onog ponositog Diva zajedno s njegovim slijedbenicima strovalile s neopisivom sramotom u najdublje provalije Zemlje. Nadalje je na svoju nesreću dobio i ova imena: Zmaj, Zmija, Đavao, Sotona. To su imena koja mu je sv. Mihael u međusobnoj borbi pridjenuo kako bi istaknuo njegovu zloću i nepravednost. Kao što je svojom neposlušnošću izgubio svu sreću i sve časti, tako je umjesto počasnih naslova dobio pogrdna imena. Međuostalim tada je nastao njegov zli plan, kojeg je onog dana podjelio sa svojim sljedbenicima, da će progoniti i zavoditi sve stanovnike Zemlje. O njemu Izaija kaže: „U Podzemlje ćeš biti srušen, u dubine provalije. Lijes tvoj izjedati će moljci i crvi tvoje zle savijesti.“ (Iz 14,15) Na Luciferu se ispunilo sve što je Izaija prorekao u 14.

poglavlju svoje knjige.

19. Tako je Nebo postalo čisto od zlih duhova

Za dobre i poslušne anđele stigla je obećana nagrada, gledali su sada Boga licem u lice. Oni su ušli u zasluženu slavu, dok su oni neposlušni primili svoju kaznu. Bog je tada dobrim anđelima objavio dio božanske odluke govoreći: „Lucifer je istaknuo svoju oholost i grijeh. On će s izuzetnom zloćom i snažnim gnjevom progoniti ljudski rod i mnoge će zavesti svojom lukavštinom tako da će se ljudi međusobno ubijati. U sljepilu grijeha i poroka će se u različitim vremenima uzdizati, ali oholost, laž kao i sve vrste grijeha su Mojem Biću i Volji beskrajno daleke. Stoga želimo da kreposti i svetost dođu do svog trijumfa.“

20. Završetak razlaganja dvanaestog poglavlja tajne objave

Jao Zemlji i morima, jer je Đavao s neopisivim gnjevom sišao među njih. On zna koliko je kratko njegovo vrijeme. Jao Zemlji, pozornici tolikih budućih zala.! Jao morima jer nisu iskoristila prilku da u bjesnim olujama potope one koje izriču užasne hule i tako ih osvete pred Bogom njihovim Stvoriteljem! Ali još više jao onima okorjelima u zloći, to su oni koji slijede Đavla. On je sišao među vas kako bi u velikom bijesu i dosad neviđenoj okrutnosti započeo rat. Bijes toga ponositg Zmaja, koji je jači od krvavog lava, želi sve progutati. Svi dani sveukupnog vremena su mu prekratki kako bi zadovoljio svoj gnjev. Tako je velika njegova žeđ i pohlepa za time da upropasti ljude, da čitav njegov životni vijek nije dovoljan za ostvarenje tog cilja. Njegova osveta želi vječna vremena, kada bi ona bila moguća, da on može voditi vječni rat protiv djece Božje. Ali prije svega je njegov bijes usmjeren protiv one blažene Žene, koja će mu glavu satirati. Kada se Zmaj našao strovaljen na Zemlju, progonio je Ženu, koja je rodila Dijete. Nakon što je stara Zmija, Đavao, spoznao nesretno mjesto i stanje u koje je zapao pobjesnio je još većim bijesom i zavišću. Mogao je sam sebe razderati, poput kakve bijesne životinje, da je to bilo moguće. Protiv Majke utjelovljene Riječi, podigao je takvu mržnju, da je niti jedan čovjek ne može razumjeti. Kada je Lucifer zajedno sa svojim sljedbenicima dospio u Pakao, odmah je održao vijećanje. U tom vremenu Lucifer je sa čitavim svojim razumom i zloćom, zajedno sa svojim paklenim drugovima, tražio načina kako će najbolje uvrijediti Boga i tako se Njemu osvetiti za kaznu kojom ih je udario. Zaključak tog okupljanja bio je sljedeći: Budući da će Bog prema sve sudeći veoma ljubiti ljude, najveća bi se osveta sastojala u tome da oni spriječe djelovanje Božje ljubavi i to tako što će ljude zavoditi i nastojati ih što više navesti da budu neposlušni i buntovni prema Bogu. Na taj način oni bi izgubili Njegovu milost i prijateljstvo s Njime. Lucifer je na kraju još pridodao: „Nakon ove spoznaje moramo raditi i sve snage i brige ujedinti. Želimo podložiti ljude našim željama i volji kako bismo ih upropastili. Želimo **progoniti čitav ljudski rod kako bismo mu oduzeli njegovu nagradu**
. Želimo uložiti čitav naš napor kako ljudi ne bi dospjeli do vječnog gledanja Boga licem u lice jer je nama to isto nepravdom oduzeto. Slavit ću veliku pobjedu nad njima. Želim sve opustošiti i podložiti svojoj volji.
Želim raspršiti zablude i sekte i sve ono što će se protiviti Božjim zapovijedima.
Ja ću sam od ljudi načiniti proroke i vođe, usadivši u njih moje zablude, da ih oni posvuda rašire.
I kao osvetu protiv njihova Stvoritelja želim ih povući k sebi u muke Pakla

. Siromašne želim baciti u nevolje, trpeće pritiskati, napuštene progoniti. Želim posijati svađe, potpaljivati vatre ratova, zavaditi narod protiv naroda, odvažite i smione navesti da posvuda šire zakon grijeha.

Sve koji me slijede želim pokopati u vječnoj vatri

. One koji me budu najbliže slijedili želim baciti u mjesto najvećih muka. Od toga će se sastojati moje Kraljevstvo, to će biti nagrada mojim slijedbenicima

.

Utjelovljenoj Riječi

(Kristu

)

navješćujem krvavi rat. Premda je Bog, također će biti čovjek, dakle posjedovat će nižu narav od moje. Svoje prijestolje i svoje dostojanstvo želim uzvisiti nad Njegovim, po mojoj moći i podmuklosti želim ga nadvladati i srušiti. Ženu, koja će biti Njegova majka, želim da propadne u mojim rukama. Jer što za moju moć i veličinu znači jedna žena? A vi demoni, koji se zajedno sa mnom zlostavljeni, slijedite me u osveti jednako kao što ste me tada slijedili u neposlušnosti. Laskajte ljudima u ljubavi te ih tako povucite u propast. Varajte ih tako što ćete im služiti da ih tako i upropastite.

Učinite ih lošima i povucite ih k meni ovdje u Pakao.“

Nijedan ljudski jezik ne može riječima dočarati zloću i oholost prvog paklenskog zasjedanja protiv čovječanstva, koje čak nije bilo niti stvoreno. Tada su izmišljeni svi grijesi i opačine ovoga svijeta. Odatle su proizišle sve laži, zablude i hereze. Sve što je nepravedno imalo je uzrok u tom kaotičnom zasjedanju.

Svi koji čine zlo služe knezu Pakla.

21. Pad Adama i Eve u Raju

Blaženo vrijeme milosti naših praroditelja trajalo je samo kratko vrijeme, jer je brzo probuđena zavist Zmije. Oni su uvijek s nestrpljenjem očekivali stvaranje prvih ljudi. Lucifer je promatrao nastanak svih ostalih stvorenja. No Bog mu nije dopustio da promatra nastanak Adama i oblikovanje Eve iz Adamova rebra. Sve to ostalo im je skriveno dok oboje nisu bili skupa. Pošto je Lucifer vidio čudesno oblikovanje ljudske prirode koja nadvisuje sva ostala stvorenja, kao i tjelesnu i duševnu ljepotu Adama i Eve, a uz to kada je osjetio očinsku ljubav s kojom ih Bog ljubi kao i nadu u vječni život koja im je podarena uskipio je dotad neviđenim bijesom. Neopisiva je mržnja i bijes s kojom je ponosita Zmija uskipjela kako bi, poput ljutog lava, raskomadala Adama i Evu. On bi to i učinio da ga nije priječila neka viša sila. Razmišljao je kako bi njih dvoje mogao odvojiti od milosti Božje te ih usmjeriti protiv Boga.

22. Lucifer je prevario sama sebe

Gospodin mu je odmah na početku objavio kako će utjelovljena Riječ postati čovjekom u najčišćem krilu Marije, ali kada i kako nije mu htio objaviti jednako kao što mu nije objavio stvaranje Adama i Eve. Lucifer je odmah osjetio svoje neznanje u odnosu na tajnu Utjelovljenja. Pošto su njegova mržnja i budnost bili usmjereni na Krista i Mariju, pomislio je da je Adam rođen od Eve, te je Eva njegova majka, a Adam bi mogao biti utjelovljena Riječ. To uvjerenje poraslo je kada je osjetio onu božansku snagu koja ga je priječila da ubije Adama i Evu. Ipak, njegovo uvjerenje smanjivalo se postepeno pošto je čuo Adama i Evu kako govore o zapovijedi koju im je Bog dao. Počeo je prisluškivati njihove razgovore i ometati njihove namjere. Okružio ih je kao gladan lav, da bi po njihovim nagonima koje je prepoznao, ušao u njih. Prije nego je

sve istražio stalno se kolebao između bijesa protiv Krista i Marije te brige da će ga oni nadvladati. Ali najviše od svega se bojao pomisli da će biti pobjeđen od nebeske Kraljice, budući da je ona bila obično stvorenje, a ne Bog.

23. Lucifer se obrušio zavodljivom laži,

Protiv zapovijedi koju je Bog dao Adamu i Evi, nastojeći se svim silama suprotstaviti volji Božjoj. Nije napao prvo muškarca, već ženu jer je prepoznao kako je ona nježnije i slabije prirode od muškarca. Pri tome je imao i spoznaju da ne napada Krista. Do toga je došlo jer je ponovno zapao u neviđeni gnjev zbog Znaka kojeg je vidio u Nebu, kada mu je Bog zaprijetio sa Ženom. Sve ovo bio je razlog zbog kojega je više bio usmjeren protiv Eve nego protiv Adama. Prije nego se ukazao nije se libio Evi uliti svakakve neuredne misli i živopisne zamisli kako bi je djelomice zbunio i našao nespremnom. Želim samo reći kako je Sotona napastovao Evu sa svom svojom silom, gotovo neljudski. Dovoljno je znati što nam Sveto pismo kaže o ovom događaju. Lucifer se naime pretovrio u zmiju i tako je razgovarao s Evom. Ona je slušala razgovor, što nije smjela učiniti, jer je kroz slušanje i odogovor došlo do toga da povjeruje Sotoni te u konačnici prestupi zapovijed. K tome je još nagovorila svoga muža, koji je na svoju nesreću i na nesreću svih ljudi također prekršio zapovijed. Tako su izgubili stanje milosti za sebe, ali i za nas.

24. Kada je Lucifer doveo naše praroditelje do pada ,

Vidio je kako su unutarnja ljepote milosti i pravednosti ustupile mjesto odvratnosti grijeha, stoga je neopisivio trijumfirao pred paklenim duhovima. Ali njegova radost nije bila dugog vijeka. Potpuno suprotno njegovim željama i očekivanjima spoznao je kako je **Božanska ljubav i milosrđe** darovala milost našim praroditeljima dajući im vremena za **pokoru i nadu za oproštenje**

koju će moći primiti kroz
iskreno pokajanje
. Lucifer je vidio kako su ljepota milosti i prijateljstvo s Bogom bili ponovno uspostavljeni. Veliko djelovanje savršenog kajanja iznova je preplašila i zbunila cijeli Pakao. Luciferov pad bio je tim veći kada je čuo Božju osudu protiv Adama i Eva, a osobito kada je iznova čuo prijetnju: „Žena će ti satirati glavu!“ .

25. U trenutku kada se Božja riječ utjelovila u ljudskom tijelu

Lucifer i svi zli duhovi osjetili su snagu svemogućeg Bog koji ih je srozao u najdublje dijelove Pakla. **Ondje su ležali nekoliko dana nemoćni i bez pokreta,** sve dok im Gospodin u svojoj č udesnoj providnosti nije dozvolio pridignuti se od tog udarca, čiji uzrok nisu mogli spoznati. Veliki Zmaj ustao je i pošao na Zemlju kako bi prošao čitav svijet i istražio nije li se štogod novoga pojavilo što bi moglo biti uzrok onoj pojavi koju su on i sve njegove sluge morale iskusiti. Ponisti knez tmine nije htio tu zadaću prepustiti svojim drugovima. On se sam popeo gore na Zemlju s njima, te je u najvećem gnjevu i zloći kružio Zemljom
puna tri mjeseca
ne bi li što otkrio. Tada se ponovno vratio u Pakao u jednakom neznaju kao što ga je i napustio. Nije mogao razumjeti takve Božje tajne. Njegova zloća bila je toliko crna da nije mogao uživati takve Božanske plodove te zahvaljivati i slaviti Stvoritelja za njih, kao što možemo mi za koje vrijedi Otkupljenje.
Neprijatelj Božji u svojoj zbunjenosti nije znao kome da pripiše taj neuspjeh. Zato je sazvao sve paklene družine na savjetovanje, bez da je izostavio i jednog jedinog zlog duha. Spustio se na jedno povišeno mjesto i počeo svoj govor ovim riječima: „Znadete, moji podložnici, s kojom sam

pažnjom radio na osveti i uništenju Božje moći, otkad nas je On izbacio iz svoje Kuće i slomio našu moć. Sam ga ne mogu doseći. Ali kod ljudi, koje toliko ljubi, nisam gubio niti vremena niti prilike kako bi ih podčinio mojoj vlasti. Tako sam kroz svoju snagu proširio svoje kraljevstvo na mnoge narode.

Mnogobrojni su narodi i nacije koje me slijede i slušaju

. Svakoga dana osvajam nebrojivo mnogo duša koje uspijevam odvesti od spoznaje Božje i služenje Njemu, sve kako ne bi jednoga dana mogli uživati ono što smo mi izgubili.

Želim ih srušiti u ove

vječne muke

, koje mi također podnosimo, jer su slijedili moju naku i moje korake. Na njima ću ispustiti onaj gnjev kojega imam protiv njihova stvoritelja. Ali sve to smatram malenim jer sam uvijek u strahu zbog neobičnog događaja kojeg smo doživjeli. Toliko neopisivo jaku snagu nismo osjetili nikada otkada smo zbačeni s Neba. Spoznajem kako je moja i vaša moć uvelike potresena te sam u strahu kako će naše kraljevstvo biti uništeno. Potrebna nam je osobita pažnja. Pun sam gnjeva i moja osveta nije zadovoljena. Prošao sam cijelu Zemlju, promatrao sve njene stanovnike, ali nisam našao ništa neobičnog.

26. „Točno sam pratio sve kreposne i savršene žene, kako bih

našao našu neprijateljicu,

Koju smo spoznali u Nebu. Nikakve naznake mi ne kazuju da je ona rođena. Nijedna žena

nema one osobine koje bi, prema mom sudu, trebala imati majka Mesije. Djevojka koje sam se bojao zbog njenog visokog kreposnog života i koju sam slijedio u hramu, je već u braku. Ona dakle ne može biti ta koju tražimo jer je Izaija rekao da će biti djevica. Svejedno je se bojim i mrzim je. Pošto živi svetim životom od nje bi se mogla roditi majka Mesije ili neki veliki prorok. Do sada je nisam uspio niti jednom zavesti, i o njezinom životu razumijem manje od života drugih ljudi. Ona mi se uvijek opirala neopisivom silom. Lako mi nestaje iz uma, i ako se dobro sjećam ne mogu joj se približiti. Ne znam jel taj zaborav tajanstven ili pak dolazi od moga prezira prema jednoj bijednoj ženi. Razmislit ću još o tome. U ovim danima mi je već dva puta zapovijedila. Nismo se mogli oduprijeti sili s kojom nas je istjerala iz osoba koje smo **zaposjeli**. To je vrijedno pažnje i zbog načina na koji postupa sa mnom zaslužuje moj gnjev. Odlučio sam je stoga slijediti i podvrgnuti sebi. Vi ćete me poduprijeti sa svim svojim snagama. Tko se u tom boju iskaže dobiti će nagradu od moje velike moći.“ Paklensko mnoštvo hvalilo je i odobravalo Luciferove namjere. Rekli su kako se ne treba bojati da će njegovi trijumfi biti uništeni ili oslabljeni od strane jedne Žene jer je njegova moć tako velika i skoro mu čitav svijet služi

27. Razmišljali su kako će progoniti Blaženu Djevicu,

Koju su prepoznali kao ženu izuzetne svetosti, ali ne i kao Majku Utjelovljene riječi. Od tada je za Mariju slijedila duga borba s Luciferom i njegovim slugama tame. Mnogo je puta paklenome Zmaju satirala glavu. Bog može Sotonu uvijek kontrolirati i nadjačati. Jedino On određuje sve u jednom redu koji najbolje odgovara Njegovoj božanskoj dobroti. Zato je Gospodin tim neprijateljima sakrio dostojanstvo koje je Marija imala, čudesan način njezina majčinstva prije i poslije rođenja božanskog Djeteta. Jednako tako zli duhovi nisu s potpunom sigurnošću prepoznali božanstvo Krista prije njegove smrti. Tek su od toga trenutka shvatili mnoge tajne

Otkupljenja oko kojih su se dotad toliko varali. Nisu nikada razumjeli tajnu poniznosti Otkupitelja. Njihov napuhani ponos ih je u tome priječio.

28. Lucifer želi spriječiti djelo Otkupljenja

Od trenutka Utjelovljenja božanske Riječi Lucifer nije više mogao neometano vršiti svoju tiransku vlast na Zemlji kao u prijašnjim stoljećima. Već u tenutku Navještenja osjetio je jednu jaču moć koja ga je nadvladala i oborila. To se dogodilo također kada je djetešce Isus zajedno sa svojom Majkom došlo u Egipat. Još u mnogim drugim prilikama Zmaj je bio nadvladan od Marije kroz natrpirodne moći. Tada su započela neobična djela Isusova. Sve to ulijevalo je staroj Zmiji neopisiv strah i brigu jer je vjerovala kako se na Zemlji nalazi još jedna velika sila. Ali tajna Otkupljenja ostala je Luciferu, koji je bio zasljepljen svojim bijesom, toliko skrivena da nije mogao otkriti istinu, premda je još od svog pada s Neba bio uvijek u isčekivanju kada i kako će vječna Riječ poprimiti tijelo. Ovo čudesno djelo izazivalo je kod njegova ponosa najveći strah. Zato je i održavao tolika zborovanja. Potresen s onime što su njemu i njegovoj družbi činili Isus i Marija počeo je razmišljati s kojom su ga moći oni mogli tako nadvladati. Ipak nije uspio naći odgovor na tu tajnu. Stoga je odlučio skupiti svoje najvjernije sluge tame, koji su se isticali najvećom zloćom, u skupštinu te je dao izvesti groznan urlik- znak po kojem su se zli duhovi međusobno sporazumjevali. Nakon što su se svi okupili izrekao je ove riječi: „Moje sluge i vjerni pratioci, vi koji ste me uvijek slijedili na mome pravednome putu, znate dobro da smo od prvog sata u kojem nas je Stvoritelj svih stvari postavio iskazivali čast Njemu kao uzroku našega postojanja te ga kao takovog i priznavali. Pošto nam je On kasnije dao zapovijed koja je ponižavala našu božansku ljepotu i uzvišenost, da častimo i služimo Osobu Riječi u ljudskoj prirodi koju je željela poprimiti, usprotivili smo se Njegovoj volji.

29. „Znao sam da mu ta čast pripada kao Bogu,

Ali pošto je istovremeno želio biti čovjek, dakle od jedne naravi koja je daleko niža od naše, nisam mogao podnijeti biti Njemu podložan, budući da mi je bilo onemogućeno znati što je Bog želio učiniti za tog čovjeka. Ali Bog nam nije zapovijedio častiti samo tog Čovjeka, nego i priznati Ženu za našu gospodaricu, koja je trebala biti puko zemaljsko stvorenje i Njegova majka. Tu tako ponižavajuću degradaciju smo svi mi duboko osjetili. Usprotivili smo se toj zapovijedi. Zato smo kažnjeni nesretnim stanjem i mukama koje sad podnosimo. Poznajemo te istine i priznajemo ih ovdje među nama sa strahom. **Ali pred ljudima ne smijemo to činiti, to vam zabranjujem, jer bi tako saznali da smo u neznanju i da smo slabi.**
Ako nas pak Bogočovjek i njegova Majka moraju upropastiti, tako će njihov dolazak na ovaj svijet biti naša najveća muka i naša najveća nesreća. Stoga moram skupiti svu svoju moć i snagu kako bih ih u tome spriječio, pa makar zbog toga propao i cijeli svijet. Vi dosada jako dobro poznajete neslomljivost moje moći. Tako velik dio svijeta mi je poslušan i podložan mojoj lukavoj volji. Ali zadnjih se nekoliko godina događalo da ste bili nadvladani u određenim prilikama i vaše su snage bile oslabljene. Ja osobno osjećam višu silu koja me veže. Već sam nekoliko puta, zajedno s vama, obišao čitav svijet kako bih vidio ne krije li se na njemu štogod novo čemu bi se mogao pripisati naš poraz ili da vidim je li se pojavio toliko očekivani Mesija. Nismo ga našli nigdje na čitavoj Zemlji i nismo našli čak niti sigurne znakove Njegove nazočnosti, naime veličanstvenost i senzacionalnost s kojom će se pojaviti pred ljudima. Svjedeno se bojim kako je vrijeme blizu u kojem će On sići s Neba na Zemlju. Želimo ga zajedno sa Ženom, koja će biti Njegova majka, uništiti s velikom ljutnjom. Tko se u tome pokaže uspješniji tome ću kao hvalu dati veću nagradu. Sve do sada pronalazim na svim ljudima grijeh i posljedice djelovanja grijeha. Nigdje ne mogu pronaći veličanstvo i veličinu u kojem će se Bog

koji je postao čovjekom objaviti, kako bi potaknuo ljude da se Njemu klanjaju i Njemu pinose žrtve. Po tim ćemo ga znakovima prepoznati, također i po Njegovoj bezgriješnosti.

30. „Moja zbunjenost je sada prevelika,“

Nastavio je Lucifer. „Ako vječna Riječ nije još došla na Zemlju, onda ne razumijem uzrok onim izvanrednim događajima koje smo iskusili. Ne poznajem snagu koja nas je toliko uzdrmala. Tko nas je potjerao iz Egipta? Tko je srušio hramove i slike idola te zemlje u kojima su nam se njezini stanovnici klanjali? Tko nas sada progoni u Galileji i okolici i priječi nas da neke umiruće odvedemo u propast? Tko uzrokuje to da se toliki oslobađaju svojih grijeha i naše vlasti i da drugi postaju kreposniji i govore o Kraljevstvu Božjem? Ako se tako nastavi onda će po toj nepoznatoj sili doći velika propast nad nas. Moramo se tome suprotstaviti i iznova istražiti ne postoji li na svijetu veliki prorok ili svetac koji nas počinje unuštavati. Ne nalazim zasad niti jednoga kome se može pripisati tolika snaga.

31. „Ali protiv one Žene (Marije), naše neprijateljice, osjećam

smrtnu mržnju,

Posebno kada smo je pratili u hramu, a kasnije u njezinoj kuću u Nazaretu. Uvijek smo bili poraženi i slomljeni od snage koja ju je štitila. Nadmoćna nad našom zloćom, uvijek nam je pružala nesavladivi otpor. Nikada mi nije uspjelo prozrjeti njenu nutrinu ili naškoditi njenoj osobi. Ima jednog sina (Isusa). Kada je njegov otac (Josip) umro, stajali su kraj njega na njegovoj samrtnoj postelji. Mi svi se nismo mogli približiti. To su siromašni, odbačeni ljudi, Ona je nepoznata i slaba žena. Ali nesumnjivo je kako su i Majka i Sin pravedni. Htio sam ih oduvijek navući na uobičajene ljudske poroke, ali kod njih nisam mogao proizvesti niti najmanju neurednu požudu. Uviđam kako mi svemogući Bog ne dopušta uvidjeti stanje tih dviju duša. Tome je sigurno uzrok u nekoj tajni usmjerenoj protiv nas.Ako taj čovjek i nije Mesija, ipak su Majka i Sin pravednici a time i naši neprijatelji. To je dovoljan razlog da ih pratimo i navedemo na pad kako bi otkrili tko su oni zapravo. Slijedite me svi sa velikom hrabrošću. U boju protiv njih ja ću biti prvi.“ S ovim riječima Lucifer je dovršio svoj dugački govor. Potom je Knez tame napustio Pakao, a s njime nebrojene legije zlih duhova koje su ga slijedile. Raspršili su se po čitavome svijetu ne bi li iznova prešli čitavu Zemlju. S podmuklom zloćom ispitivali su pravedne nastojeći ih navesti na grijeh. Krist vječna Istina skrivao je sebe i svoju Majku pred oholim Luciferom koji ih nije mogao vidjeti sve dok božanski Izbavitelj nije otišao u pustinju, gdje je nakon svoga dugog posta dozvolio kušnju. **Nebeski Otac dao je svoje obećanje da će svatko tko izgovori imena Isusa i Marije sa strahopoštovajem i vjerom moći nadvladati paklene neprijatelje.**

32. Skup zlih duhova u Paklu nakon Isusove smrti na križu

Pad Lucifera i njegovih drugova s brda Kalvarije u dubine Pakla bio je puno jači i silovitiji nego onaj kada su zbačeni s Neba. Pakao je uvijek mjesto puno nejasnoća, jada, muka i nereda. Kod tog događa sve to se **pojačalo**. Prokleti su osjetili nove strahote i neobične bolove zbog meteža i jakosti s kojom su vragovi u žurbi padali jedan na drugoga. Vragovima nije dopušteno duše koje su u Paklu odvoditi na mukotrpna mjesta po njihovoj vlastitoj volji. To naređuje snaga božanske Pravde ovisno prema djelima koji je nesretnik počinio za svoga života na Zemlji. Kada je Lucifer dobio dopuštenje da se pridigne od svoga pada iznova je započeo sa svojim ponositim planovima. Sazvao je sve svoje pristaše rekavši: „Vi, koji me iz osvete slijedite zbog meni nanesenih nepravdi kroz tolika stoljeća i koji ćete me uvijek slijediti, znadete koju sam nepravdu doživio od tog neobičnog Bogočovjeka. Pune 33 godine me uspio obmanjivati, skrivajući svoju božansku narav, zakriljujući svoju dušu i kroz smrt, kojoj smo mi doprinjeli da ga uništimo, nas pobjedio. Već prije njegova Utjelovljenja mrzio sam ga i nisam htio priznati da je dostojniji časti od mene, prije svega da ga svi časte kao Vođu. Zbog tog protivljenja izbačen sam zajedno s vama iz Neba i obučen u ovu odvratnost u kojoj sada stojim i koja je mojoj veličini toliko nedostojna. Ali više od svega ovoga muči me spoznaja kako sam pobjeđen od toga Čovjeka i njegove Majke.

33. Već od prvog dana kada je stvoren čovjek vrebao sam

priliku kako bih unuštio Bogočovjeka i Njegovu Majku,

Ili ako mi to ne uspije da uništim sva Njegova stvorenja. Pokušao sam utjecati na to da ga nitko ne prizna kao Boga ili slijedi te da Njegova djela uopće ne potaknu spasenje ljudi. Ali sve je bilo uzalud. **Pobijedio me kroz svoju poniznost i siromaštvo**. **Po svojoj strpljivosti me oborio i konačno kroz svoju muku i sramotnu smrt pokrao me moje vlasti nad svijetom.**
To me toliko muči da i onda kada bi ga zbacio od desne Njegova Oca, gdje sada trijumfira, kao i sve Njegove otkupljenike bacio u pakleni ponor, moj bijes ne bi bio zadovoljen i moja ljutnja ne bi bila umirena. Kako može ljudska narav, koja je toliko ispod moje, biti uzvišena nad sva stvorenja? Zašto ih je njihov Stvoritelj toliko ljubio i povlastio da ih je ujedinio sa sobom u Osobi vječne Riječi? Zašto je već prije svoga Utjelovljena zaratio sa mnom, a kasnije me nadvladao? Osoba Riječi bila je uvijek moj najgori neprijatelj, uvijek sam je mrzio i nisam mogao pondjeti Njezin spomen.

34. „O vi ljudi koliko ste od Boga, kojeg ja mrzim, povlašteni u izvandrednoj mjeri

I obasuti Njegovom gorućom ljubavi! Kako mogu spriječiti vašu sreću? **Kako ću vas učiniti nesretnima, jednako kao što sam ja**
, pošto ne mogu unuštiti narav koju ste primili? A sada moji slijedbenici kako ćemo opet podići svoju vladavinu? Kako ćemo opet postati jaki protiv ljudi? Kako ih možemo još pobjediti? Ako ljudi neće protiv toga Bogočovjeka, koji ih je otkupio s tolikom ljubavi, biti potpuno bezosjećajni, nezahvalni i odnositi se gore prema Njemu nego mi, onda će ga svi slijediti, svi će mu darovati svoje srce i prihvatiti Njegov zakon. Nitko više neće obraćati pozornost na naše laži. Obmanjujuće časti koje nudimo ljudi će odbaciti i umjesto njih radije će prihvatiti prijezir. Čeznut će za odricanjem tjelesnih požuda i uvidjet će opasnost zabave. Odbacit će blaga i bogatstva i prigrliti siromaštvo, koje je On toliko cjenio. Štogod ponudili ljudskim naklonostima da ih pobudimo bit će odbačeno kako bi se slijedilo pravoga Otkupitelja. Zbog toga će naše carstvo

propasti. Više neće nitko doći k nama na ovo mjesto nemira i muka, štoviše svi će dospjeti u ono blaženo stanje sreće koje smo mi izgubili. Svi će se radije poniziti do poda i u strpljivosti podnositi sve muke, ali moj ponos i gnjev ostat će bez rezultata. Koliko patnju mi prouzrukuje moja vlastita zabuna! Kada sam ga iskušavao u pustinji nudio sam mu samo mogućnost da ljudima u svijetu ostavi primjer koji je djelotvoran da se nadvlada sam svijet. Kada sam ga progonio koristio je te prilike kako bi se samo vježbao u poniznosti i strpljivosti. Kada sam nagovorio

Judu

da ga proda jednako kao i Židove da ga muče smrtnom mržnjom i naposlijetku razapnu na križ, radio sam samo na vlastitoj propasti i to na spasenje ljudi. Tako sam učinio da ono učenje protiv kojeg sam se toliko borio ostane svijetu očuvano. Kako se mogao samo toliko poniziti, budući da je bio pravi Bog? Kako je mogao podnositi toliko od ljudi koji su toliko zli? Kako sam mogao samo dopridonjeti tome da je čin Otkupljenja ljudi bio toliko čudesan i prebogat?“

35. „Oh kako je jak taj Bogočovjek

Koji me neopisivo muči i baca u nesvjest! I moja neprijateljica, Njegova Majka, kako li je samo neosvojiva i tako moćna protiv mene! Takvo što je kod čistog stvorenja nešto nezamislivo. Bez sumnje ta moć koju posjeduje dolazi od vječne Riječi, kojoj je bila Majka. Kroz tu Ženu Svevišnji je oduvijek vodio žestoki rat protiv mene. Ona je mome uzvišenom duhu bila mrska još od onog

trenutka kada sam je vidio u znaku i slici. **Sve dok moj ponos i gnjev ne budu zadovoljeni, vodit ću bez prestanka rat protiv Otkupitelja, Njegove Majke i protiv ljudi.**
Naprijed vragovi moje slijedbe, sada je došlo vrijeme da pokažemo puninu svoga gnjeva prema Bogu. Koja sredstva možemo pri tome upotrijebiti?“ Na taj užasan Luciferov prijedlog iznosili su razne prijedloge kako da spriječe otkupljenje ljudi.

36. Bili su svjesni kako je nemoguće napasti osobu Isusa Krista,

I umanjiti nemjerljivu vrijednost Njegovih zasluga. **Valjalo je odstraniti djelotvornost Sakrame nata** te
iskrivitii Kristovo učenje ili ga kriomice odbaciti. Svejedno se mora težiti za time da se ljude odvuče od upotrebe
sredstava milosti
te ih kroz jača napastovanja i laži zavesti. Nekoliko osobito opakih i zlih vragova rekli su:

37. „Ljudi imaju sada novo učenje,

jedan snažan zakon, nove i djelotvorne sakramente, nov uzor i novog učitelja dobrodušnosti i u onoj izvanrednoj Ženi moću zagovornicu i posrednicu. Ali sklonosti i strasti ljudi ostaju uvijek iste, a i grešne i zabavne stvari nisu poprimile nikakvu promjenu. Sada se moramo još snažnije boriti protiv ljudi. Moramo ih privući kroz zavođenja i uzbuditi njihove strasti tako da budu skroz obouzeti od njih tako da kroz njihovu veliku ograničenost ne mogu misliti na ništa drugo osim toga.“ Svi su bili suglasni te je Lucifer davao različitim vragovima različite zadatke koje su trebali obaviti uz povećanu lukavost i po određenom redoslijedu. Idolopoklonstvo je trebalo i dalje ostati u svijetu. Ako bi se i dogodilo da nestane trebalo je izmisliti nove sekte i krivovjerja. Trebalo je izabrati ljude koji će biti izuzetno zli i obuzeti zlim sklonostima. Takvi bi trebali postati učitelji zabluda i vođe. U Paklu, u središtu te otrovne zmije, izmišljena su krivovjerja Arija, Pelagija, Nestorija i ostalih heretika koji su se dosada pojavila, ali i onih hereza koje će se pojavljivati sve do kraja svijeta. Luzcifer je sve odobrio jer je znao da sve to stoji u suprotnosti s božanskom Istinom i da može uništiti temlej ljudskog spasenja, vjeru. Onim vragovima koji su preuzeli zadaću tražiti bezbožne ljude koji će širiti zablude i krivovjerja Lucifer je izrekao svoju hvalu, izrazio naklonost te ih uzvisio prema svome načinu.

38. Određeni su si vragovi uzeli za zadaću da sklonosti djece od

njihova začeća i rođenja vode skroz krivim putem

Kako bi izvršili određeni utjecaj na roditelje. Drugi su htjeli natjerati roditelje da zapuste odgoj i obrazovanje svoje djece. Djecu su pak htjeli navesti na mržnju protiv roditelja. **Drugi su zato htjeli stvarati nemir među supružnicima i time im dati povod za razvod ili za povredu međusobnog poštovanja i vjernosti.**

Svi su se složili u tome kako će među ljudima sijati svađu, mržnju i želju za osvetom. Jednako će tako poticati lažna nadahnuća, ponosite i grešne požude kao i gramzljivost i častoljublje sve s ciljem da se smanji utjecaj kreposti koje je Krist naučavao. Ali prije svega su željeli odvući ljude od razmišljanja o muci i smrti Kristovoj i svih onih zasluga Otkupljenja kako bi oni zaboravili paklene muke i njihovo vječno trajanje. Svi vragovi su se nadali kako će kroz sva ova sredstva odvući ljude od brige za spasenje svoje duše. Lucifer je još k tome nadodao: „Naši će se planovi lako provesti među onima koji ne vjeruju i ne slijede Otkupiteljev zakon. S onima koji drže Zakon biti će veoma teško. Na kršćane želim izliti svu svoju ljutnju i želim ih progoniti s najvećom gorčinom. Protiv njih moramo voditi rat sve do kraja svijeta, a u novoj Crkvi moramo posijati korov častohleplja, proždrljivosti, požude, smrtne mržnje i svih ostalih zala čiji sam ja temelj. Kada se grijesi prošire među vjernicima te tako ojačaju, tako će ih njihova nezahvalnost učiniti krivima te će im Bog uskratiti svoju milost. Ako si tako kroz svoje grijehe prepriječe put spasenju mi ćemo pobjediti i uzeti njihovu dušu sa sobom.

39. „Moramo se pobrinuti za to da ljudi izgube čednost i smisao

za božanske stvari i duhovno,

Da ne paze na Sakramente i da sredstva milosti primaju u stanju grijeha ili barem bez gorljivosti, molitve i strahopoštovanja. Ta sredstva milosti su duhovne naravi i moraju se primati sa snagom primateljeve volje ako žele da im mu budu na korist. Ako ljudi dođu do toga da zanemare lijek svoje duše, vrlo će sporo napredovati u svome spasenju. Našim će se napastima jedva suprotstavljati, neće primjetiti naše varke, zaboravit će na dobročinstva Božja i neće nimalo mariti na spomen svoga Otkupitelja i na zagovor Njegove Majke. Ove nezahvalnosti učinit će ih nedostojnima milosti i Bog će je tada i oduzeti. Poduprite me sa svim svojim snagama i nemojte propustini niti sekunde i prigode da izvršite moje zapovijedi.“

40. Nemoguće je prikazati sve ono

Što je Zmaj, zajedno sa svojom sljedbom, isplanirao protiv Crkve i njene djece kako bi „Proždrio rijeke Jordana u svome ždrijelu “ Dovoljno je reći kako su proveli punu godinu dana nakon smrti Kristove u razmatranju o dosadašnjim događanjima raspravljajući o djelu Otkupljenja i stanju stvaranja nakon Kristove otkupiteljske smrti na križu. Ako život, muka i smrt Kristova nije uspjela u tome da ljude privede na put spasenja, onda se jasno može uvidjeti kolik je moć upotrjebio Lucifer da spriječi svaki potez koji je do toga mogao dovesti Njegov je bijes velik, toliko velik, da zajedno sa sv. Ivanom možemo reći: „A jao vama zemljo i more, jer Đavao suđe među vas s veliko ljutnjom znajući da mu je ostalo još malo vremena.“ (Offb. 12, 12).

41. Nažalost ove su izuzetno važne istine odlutale iz ljudskih

umova, u ovo naše vrijeme, i to sve na njihovu veliku štetu

Neprijatelj je lukav, okrutan i uvijek budan, a mi smo naprotiv umorni, bezbrižni i tromi. Čemu se onda čuditi što Lucifer posjeduje tako velik dio svijeta kada su mnogi oni koji ga slušaju, vjeruju i slijede njegove obmane, naspram malenog broja onih koji mu se suprotstavljaju. To je sve zbog toga što ljudi ne misle na **vječnu** smrt u koju ih Sotona želi baciti.

42. Sveto pismo i djela svetih učitelja

Svjedoče o nikada mirujućoj zloći, užasu i prefriganosti Pakla koji bi najradije, kada bi to bilo moguće, sunovratio sve udove Crkve u vječnu propast. Kroz iste spise znamo kako nas Gospodin svojom beskrajnom snagom i neoborivom zaštitom upravlja prema vječnoj nagradi koja nam je dana po zaslugama Isusa Krista ukoliko surađujemo s milosti. Sveti Pavao nas opominje da naša nada nije isprazna. Sveti Petar, pošto nam je naredio da sve svoje brige predamo Gospodinu, pridodao je: „Otrijeznite se! Bdijte! Protivnik vaš Đavao kao ričući lav obilazi tražeći koga da proždre.“ (1 Petr. 5, 7). Ova i ostala upozorenja vrijede za sve ljude. U spoju s našim svakodnevnim iskustvima bila bi dovoljna da nam daju stvarnu predodžbu o đavolskim zamkama i prijevarama. Ali ljudi promatraju samo ono što zapažaju preko osjetila, stoga žive u lažnoj sigurnosti i zbog toga ne poznaju tajnu odvratnost Sotone koja ih vodi u vječnu propast. Jednako tako ne poznaju zaštitu s kojom Bog bdije nad njim da ih obrani od zloga. U takvom neznanju i sljepoći nisu uopće zahvali za sva ta dobročinstva, niti strepe od ikakve opasnosti. Ljudi su potonuli u čudno bezumlje i potpunu indiferentnost te ne doživljavaju nikakvu bol i suosjećanje sa sobom.

43. Kako bi se oni, koji čitaju ovo svjedočanstvo, probudili iz sna

Objavljeni su mi, kako mi je Gospodin osobno posvjedočio, u čitavom tijeku ove priče tajni planovi Zla koje zli duhovi žele upotrijebiti u borbi protiv tajni Isusa Krista, protiv Crkve i protiv djece te iste zajednice; oni koji su već izneseni i oni koji će tek biti izneseni. Neprijateljstvo Lucifera protiv ljudi staro je kao i njegov neposluh. Njegov bijes i okrutnost, koji su usmjerrni protiv ljudi, toliko su veliki kao što je velika njegova oholost protiv Boga od onoga trenutka kada je postao svjestan da će vječna Riječ poprimiti ljudsku narav i biti rođena od one Žene koju je on vidio zaodjenutu Suncem. Pošto svoju mržnju ne može iskaliti na Bogu, iskaljuje je na djelima Božjim. Premda demon, sukladno svojoj anđeoskoj naravi, nikad ne odustaje od onoga što je njegova volja jednom odlučila, događa se da prema okolnostima odbacuje jedan način borbe kako bi prihvatio drugi koji je više uspješniji. Ali nikad, ali baš nikad, ne odbacuje ljutnju s kojom progoni ljude. Naprotiv njegova je mržnja porasla i raste i rasti će u toj mjeri u kojoj Bog podaruje milosti pravednicima i svecima svoje Crkve.

44. Pošto je to neprijatelj koji je bestjelesni duh, kojega ne

umara nikakvo djelovanje,

To je više revniji u potjeri. Čak toliko da s time započinje još od samog trenutka začeća u majčinom krilu, i ne odustaje od borbe sve dokle god se duša ne odjeli od tijela. Ovdje se obistinjuje ono što je Job rekao: „Čovjekov je život stalna borba na Zemlji.“ Ta borba ne sastoji se samo u tome što smo začeti u Istočnome grijehu i zbog toga smo podložni pokretačima požuda (formes peccati) i svim ostalim neurednim sklonostima. Osim tih uzroka koristi svu svoju lukavštinu, zloću i moć. Koristi se našim osjetilima, duhovnim moćima, sklonostima i strastima. Neprestano teži za tim da nas pokrade našeg života i mogućnosti da postignemo vječno spasenje. Ne postoji niti jedna prijetnja ili opasnost koju ne bi iskušao kako bi nas skrenuo s pravoga puta i tako nas pokrao milosti, počevši od prvog pa sve do zadnjeg dana našeg ovozemaljskog života. Prijetnja Đavla je posebice uspjerena protiv djece Crkve.

45. Onoga trenutka kada Sotona prepozna činjenicu prirodnog

začeća

Istražuje namjeru stvaratelja (roditelja). Promatra jesu li bili u stanju grijeha ili u stanju milosti jednako kao i to jesu li u ženidbenom činu prepoznali pravu mjeru stvari. Zli duhovi potom istražuju prirodne karakteristike roditelja, koje djeca kasnije uglavnom i nasljede. Iz tih promatranja kao i iz bogata iskustva zli duhovi zaključuju na narav i sklonosti koje će to malo biće jednom imati, a sukladno tome sklapaju računice o njegovoj budućnosti. Ako su i narav i sklonosti djeteta povoljne, nastojat će dovesti majku u razne opasnosti i iskušenja, sve kako **bi sprječili da dijete ugleda svjetlo dana i primi krštenje**. Tako bi spriječili da dijete dođe do blaženog stanja u kojem će moći gledati Boga licem u lice. Kada je riječ o poganima i ostalim idolopoklonicima zli duhovi ne čine toliko veliki napor kako bi upropastili dušu još od samoga trenutka njezina začeća.

46. Sredtsva koja Svevišnji koristi kako bi zaštitio ljude od zloće

Zmaja su raznolika

Najobičnija se sastoje u tome da Njegova providnost upravlja prirodnim uzrocima stvari, tako da ona u pravo vrijeme pokažu svoje puno djelovanje bez da ih u tome zaustave ili ometu moći zlih duhova Zato je Gospodin suzio njihovu moć. Kada bi njihovoj neizrecivoj zloći dao punu slobodu djelovanja, cjeli bi svijet doveli u potpuni nered. Ipak, to ne dopušta dobrota Stvoriteljeva. Vragovi, Njegovi zakleti neprijatelji, u činu stvaranja čine samo ona djela koja, kada bi se usporedila s dobro uređenom političkom vlašću, odgovaraju činima krvnikova pomoćnika. Čak i u tom svojstvu čine samo onoliko koliko im je od Boga dopušteno ili naređeno. **Kada ljudi u svojoj propadljivosti ne bi sami davali ovim neprijateljima ruku slušajući njihova zavođenja i čineći djela koja zaslužuju kaznu, čitava bi priroda ostala u savršenom redu.** Opći i posebni uzroci proizveli bi one posljedice za koji su i namjenjeni i nad vjernike se ne bi nadvile tolike nesreće i gubici kao što je doista i slučaj sa sušama, poplavama, gubicima uroda, bolestima, iznenadnim smrtima i ostalim zalima. Mnogi nedostaci, koje djeca već sa sobom donesu na svijet, su plod neurednog stanja i grijeha ljudi. Mi sami smo ti koji Sotoni pružaju ruku i stoga zaslužujemo biti kažnjeni po njegovoj zloći, jer smo toliko slijepi da mu se nudimo.

47. K toj sveopćoj providnosti Božjoj dolazi još i zaštita naših

svetih anđela čuvara

Ona započinje još od majčina krila i traje sve dok nas naši anđeli ne dovedu pred sudačku stolicu Božju, gdje će svatko primiti nagradu ili kaznu ovisno o djelima koje je činio za svoga života na Zemlji. Kada dođe do začeća Gospodin zapovijeda anđelima da čuvaju dijete zajedno s majkom. U određeno vrijeme određuje i posebnog anđela za djetetovu zaštitu. Nemoguće je riječima izraziti zloću, lukavstvo i budnost zlih neprijatelja kojom nastoje zavesti ljude kako bi ih strmoglavili u grijeh već i prije nego što je nastupila potpuna upotreba razuma.

48. On pokušava doći do toga da se djeca naviknu na neke zle

radnje, da gledaju i slušaju ono što je zlo te da njihovi roditelji

ne misle na te opasnosti te u skladu s time nepoduzimaju

nikakve mjere opreza

U tim nježnim godinama srca djece su poput mekog voska ili neispisane ploče, tako da se sve što dožive preko osjetila duboko urezuje u njih same. Ako Sotona uspije u tome da dijete obori u grijeh, dobiva novo pravo i novu okrutnost nad njime i tako ga lakše baca u druge i teže grijehe.

49. Nipošto nije manja budnost i briga svetih anđela čuvara,

Kako bi spriječili takvo zlo. Oni potiču pobožne misli kod roditelja kako bi se brinuli za odgoj svoje djece, pučavajući ih zakonima i zapovijedima Božjim, potičući ih na djela kršćanske ljubavi i hrabre ih da ustraju u vježbama kreposti da bih ih tako zaštitili od svih zala. Ovisno prema starosti djeteta anđeli ih sami potiču da čine dobro. Ova zaštita štićenika uzrokuje dobrim anđelima velike borbe sa zlim duhovima. Oni koriste i najmanje grijehe roditelja kao i opačine djece u svoju korist. Ako ove opačine i nisu toliko grješne, ipak sam Sotona kaže kako su to njegova djela te da zbog njih ima pravo nastaviti svoje djelovanje u duši. Kada nastupi potpuna upotreba razuma, Sotona nastoji sve kako bi sprječio da sveti anđeli djelotvorno spriječe dijete da griješi

50. Anđeli naprotiv potiču dobrodušnost roditelja, kao i sama

djelovanja djeteta, pa makar ono izgovorilo imena Isusa i

Marije, žele da ih se u svemu što je dobro poučava.

Tako se anđeli opozivaju na to djelo i to na djetetovu korist, govoreći kako je već počelo častiti imena Našega Gospodina i ime Njegove Majke. Anđeli čine isto kada dijete čini slična djela spominjanja ili kada moli uobičajene kršćanske molitve. Sve te vježbe jesu oružja koja čovjek drži u svojoj ruci i s kojima se anđeli služe kako bi ga zaštitili od Sotone. Svaki put kada činimo neko dobro djelo, pa bilo ono beskrajno maleno, oduzimamo Sotoni jedan dio prava kojeg je on zadobio nad nama po Istočnome grijehu, a još više po svim onim grijesima koje smo počinili slobodno, namjerno i s voljom.

51. Kada je čovjek zadobio potpunu upotrebu razuma borba

između zlih i dobrih anđela postaje još žešća

Kadgod počinimo jedan grijeh, paklena Zmija nastoji sa svom svojom lukavštinom učiniti sve da izgubimo život prije nego li učinimo pokoru za naše grijhe, jer bi onda u tom stanju grijeha zauvijek propali u Pakao. Kada bi ljudi mogli vidjeti koliko je mreža i zamki postavio Sotona u nastojanju da zgriješimo, drhtali bi od straha pri svakom koraku kojeg činimo. Ali budući da ne vide opasnosti žive u lažnoj sigurnosti. Zato je toliko zvanih a malo odabranih. U mjeri u kojoj ljudi griješe Sotona dobiva sve veće i veće pravo na posjedovanje duše, a pošto im ne može uzeti život odnosi se prema njima kao prema najgorim robovima. Hvali se time kako oni svakim danom postaju sve više njegovi i da to sami žele. I smatra nepravdom kada mu se oduzimaju te duše ili kada im se nudi pomoć, budući da je sami ne uzimaju i upotrebljavaju. Jednako tako se ne može grijesima pripisati zasluge Isusa Krista jer ih sami preziru kao zagovor svetaca jer na njih uopće niti ne misle. Kroz ova i slična sredstva Sotona traži one koje će smatrati svojima, opljačkavši ih za vrijeme pokore koju su trebali učiniti. Ako u tome ne uspije, nastojat će barem zapriječiti sve putove njihova opravdanja. **Ipak, niti jednoj duši ne nedostaje Božja zaštita i zaštita svetih anđela.** To je toliko sveopća i istinita činjenica da ne postoji niti jedan čovjek, kojemu tijekom njegova života nije dana mogućnost da se sam uvjeri u to.

52. Anđeli nam neprestano dolaze u pomoć po raznim

nadahnućima i opomenama

Koriste se prirodnim uzrocima i svim sredstvima kako bi nas upozorili i ohrabrili. Sa svom svojom moći pokušava zli neprijatelj učiniti sve da ljudi umnože svoje grijehe kako bi se mjera njihova zaduženja ispunila **i tako skratilo vrijeme mogućnosti pokore, a samim time i života .**

Sveti se anđeli vesele radi grešnikova obraćenja te si daju toliko truda da djecu Crkve očuvaju što dalje od grešnih prigoda. Ako pak ne uspiju u tome da grešnika privedu obraćenju, onda traže zagovor Blažene Djevice Marije. Mole je i preklinju da kod svog Sina bude zagovornica i da podigne svoju ruku kako bi raspršila zle duhove. Sama zavist zbog toga što bi ljudi mogli dospjeti do blažena stanja gledanja Boga licem u lice i bijes koji imaju pri tome su dovoljni da ih drže u tome kako bi nas proganjali bez ikakva popuštanja sve do kraja našeg života.

Da se ljudi nisu po svojim grijesima učinili toliko nedostojnim Božjeg milosrđa ,

onda bi se kako mi je rečeno Gospodin Bog okoristio mnogo češće svojom svemoću za spasenje mnogih duša, i to sam na čudesan način. On bi uništio sve one planove, koje je Pakao skovao za uništenje krščanstva i koje sami gledamo u ovo vrijeme i to vlastitim očima.

Ali mi nismo dostojni da nas štiti Božja svemoć. Mi svi skupa izazivamo Njegovu pravednost. Svijet je postao saveznikom Pakla. Bog dopušta da se svijet prepusti užasima Pakla, jer se slijepi ljudi takoreći svađaju u tome tko će biti tvrdoglaviji u tojneposlušnosti.

53. Jedna od nesumnjivih očitovanja Božje zaštite bilo je

obraćenej sv. Pavla

Sve do onoga vremena kada nije počeo progoniti Crkvu njegov život bio je isprepleten raznim djelovanjima, tako da Sotona nije mogao izaći s njime na čisto. Ali od samoga početka Lucifer je usmjerio svoj pogled na njega proučavajući njegov karakter. Pošto je primjetio kako ga anđeli pozorno čuvaju, uskipio je njegov bijes te je pokušao sve kako bi ga smaknuo još u njegovu djetinjstvu. Kako je primjetio da je postao progoniteljem Crkve promjenio je svoju odluku i odlučio očuvati mu život. Sada anđeli više nisu bili u stanju odvratiti Savla od njegova zla puta. Tada je nastupila moćna Kraljica Neba i učinila njegovu stvar svojom. Iz ljubavi prema Mariji Isus Krist je također upotrjebio svoju snagu i sa svojim moćnim rukama istrgao Savla iz Zmajevih kandža. U istom onom trenutku kada se pojavio Isus Krist svi su zli duhovi, koji su pratili Savla na putu za Damask, **bili bačeni u Pakao**.

54. Lucifer i svi njegovi slijedbenici su osjetili bič Božje svemoći

U potpunome strahu ostali su nekoliko dna kako zavezani u dubinama paklenih provalija. Čim im je Gospodin oduzeo spoznaje koje im je dao na njihovu zbunjenost i sramotu ponovno su počeli rasti u svome gnjevu. Veliki Zmaj okupio je svoje drugove oko sebe rekavši: „Kako je moguće da se moj gnjev umiri usprkos tolikih poteškoća koje moram podnositi dan po dan od te utjelovljene Riječi i one Žene koje ga je začela i rodila? Gdje je moja jakost, moja moć, moj bijes, moji veliki trijumfi koje sam postigao nad ljudima od onoga trenutka kada me Bog bez razloga strmoglavio iz Neba u ove provalije? Prijatelji čini se kako Svevišnji želi zatvoriti vrata Pakla i otvoriti vrata Neba kako bi čitavo naše kraljevstvo propalo **i moja želja da sve ljude bacim u ove muke ostane neispunjena**
. Ako Bog nije zadovoljan s time da ih je otkupio svojom smrću, sada čini čuda za njih, objavljuje im toliku ljubav, vuče ih toliko moćnom rukom u prijateljstvo sa sobom te će stoga biti brzo pobjeđeni pa bili oni bezosjećajni kao divlje živote i imali oni srce koje je tvrdo poput dijamnta. **Svi će ga voljeti i sljediti ga.**
Ako to ne učine onda su okrutniji i okorjelijii nego mi
. Koja će duša biti tako tvrdoglava da će biti tvrdoglava prema jednom Bogočovjeku koji je s tolikom nježnom ljubavlju vuče prema Svoj vlastitoj slavi?
Taj Savao je bio naš prijatelj, oruđe mojega plana, sluga moje volje, neprijatelj Raspetoga i ja sam već držao spremnim najokrutnije muke Pakla za njega. Svejedno ga je Bog neozljeđena izbavio iz mojih ruku. I uzvisio je tog sičušnog čovječuljka na tako veliku razinu milosti, da se čak mi njegovi neprijatelji ne možemo suzdržati diveći mu se.“

55. „Što je Savao učinio kako bi zaslužio tako veliku sreću?

Nije li bio u mojoj službi, nije li slušao moje zapovijedi, nije li izazivao Božju pravdu protiv sebe? Ako je Bog bio tako dobrostiv prema njemu, kako li neće onda biti dobrostiv prema drugima koji su manje griješili? Ako ih neće obratiti k Sebi po tolikim čudima onda će ih svakako po **krštenju** i ostalim
sakramentima
privući k Sebi. Bog će po tom izvanrednom primjeru pritrgnuti svijet k Sebi. Mislio sam pomoću Savla uništiti Crkvu, a sada će on postati njezin najodvažniji zagovaratelj i branitelj! Moram li stoga gledati kako će ta pokvarena ljudska narav biti uzvišena u blaženstvu i sreći i kako će ući u Nebo iz kojeg sam ja izbačen? Bijes zbog toga me više pali od vatre kojom sam okružen. Poludjet ću što se ne mogu utopiti u ništavilu ničega. O kad bi Bog to barem učinio i poštedio me ove muke! Ali to ne čini! Neće to nikada učiniti!
Što da činimo protiv tako strahovitog Boga? Njemu ne možemo uistinu nikako naškoditi, ali se možemo Njemu osvetiti i to u osobi ljudi koje On toliko ljubi.
Učinimo tako i uništimo Njegove namjere. Budući da je moje veličanstvo najviše razljućeno onom Ženom koja je Njemu dala život, još ću je jednom pokušati uništiti i tako osvetiti nepravdu kojom nam je otela Savla, a nas bacila natrag u Pakao. Neću mirovati sve dok je ne pobjedim. Stoga je moj zaključak koristiti sva sredstva u borbi protiv Nje. Slijedite me stoga svi vršeći moju volju.“ Nekoliko zlih duhova mu je odgovorilo: „Naš vođo i naša Glavo! Mi smo spremni slijediti te! Znamo i sami koliko nas ta Žena, naša neprijateljica, pritišće i muči. Ipak joj je moguće držati nas u šaci i uništiti sve naše planove i muke. Ona je to učinila već u mnogim prigodama, gdje se pokazala nadmoćnom nad nama. Ono što bi je pogodilo više od svega jest nastojanje usmjereno protiv sljedbenika Njezina Sina, koje ljubi kao majka i prema kojima gaji najnježniju brigu.
Uzdignimo se skupa u potjeri za
vjernicima
. Onda možeš iskaliti čitav svoj bijes protiv te Žene, naše neprijateljice.“ Lucifer je odobrio te prijedloge, izrekavši zahvalu onima koji su ih donjeli
i svi su odlučili krenuti u borbu protiv
Crkve
.

56. Učenje Nebeske Kraljice

Moja kćeri (Marija od Agrede), nemoguće je opisati zavist, zloću i upornost koju Lucifer i njegovi demoni imaju protiv ljudi. Nastoji spriječiti sva dobra djela koja oni mogu učiniti ili ih kroz ogovaranja osporiti, uništiti i upropastiti. Ne postoji nezamislivo zlo djelo koje on neće ostaviti neupotrebljeno da zavede duše. Nebrojeni su oni koje sam izvukla iz kandža paklenog Zmaja jer su nosili određen spomen na mene. Sastojao se taj spomen samo u moljenju jedne „Zdravo Marijo“ ili u bilo kojoj riječi ili molbi koja je izrečena na moju čast, a koju su oni izgovorili. **Tolika je moja ljubav prema grešnicima da kada bi me u pravo vrijeme i s ozbiljnošću zazvali ne bi niti jedan propao**

.